

Zprávy a oznámení

Mše v domově důchodců

Ve čtvrtek 19. února bude opět sloužena mše sv. v kapli rožmitálského domova důchodců. Začátek je jako obvykle ve 14.30 hod.

Sbírka na haléř sv. Petra

Jako každý rok, proběhne i letos poslední únorovou neděli při mši (22.2.) sbírka na svatopetrský haléř, čili pro fond Sv. Otce, kterému tyto prostředky pomáhají rychle přispívat potřebným. Za příspěvky předem děkuji.

Vikariátní konference

V úterý 24. února se v naší farnosti uskuteční setkání kněží vikariátu Nepomuk. Při této příležitosti bude sloužena koncelebrovaná mše sv. od 9.00 hod. v kostele ve Starém Rožmitále. Večerní mše sv. v městském kostele pak již nebude.

Popeleční středa

Ve středu 25. února začíná letošní čtyřicetidenní půst, příprava na Velikonoce. V tento den bude při mši sv. udílen věřícím popelec na znamení pomíjivosti tohoto světa a naší ochoty usilovat o to, co je věčné. Popeleční středa je dnem přísného postu, kdy bychom si měli odřící nejen masité pokrmy, ale také se omezit v množství jídla a nasytit se pouze jednou za celý den. Naopak bychom se měli v tento den věnovat modlitbě a přijít na mši sv. Také bychom se měli začít připravovat na svátost smíření, kterou má každý křesťan přijmout minimálně jednou do roka. Pro ty, kdo z vážných důvodů nemohou přijít v tento den na bohoslužbu, bude udílen popelec i následující neděli 1. března.

Pozor: na popeleční středu 25.2. bude mše sv. v městském kostele od 18.00 hod.!

Křížová cesta

V době postní se budeme opět modlit pobožnost Křížové cesty vždy v pátek a v neděli půl hodiny přede mší svatou.

Úmysly mší svatých od 16. února do 1. března 2009

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St 17.00 hod. Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 16.2.	mše sv. není	Po 23.2.	mše sv. není
Út 17.2. M 17.00!	Na dobrý úmysl a za d. v o.	Út 24.2. 9.00 R!	Za rodinu Ježkovu a Měšťákovu
St 18.2. M 17.00!	Za Jarmilu a Františka Liškovy, Vilmu Klemovou a celý rod	St 25.2. M 18.00!	Za Karla Čejku, rodinu Čejkovu a Matějkovu
Čt 19.2. m	Za Marii a Františka Kovaříkovy a jejich děti	Čt 26.2. m	Za rodinu Ježkovu a Měšťákovu
Pá 20.2. M	Za Václava Milčice a rodiče	Pá 27.2. M	Za Františka Leitermana a oboje rodiče
So 21.2. M	Za Vojtěcha Halíka, jeho sestru Miladu Českovou a jejího manžela Františka	So 28.2. M	Za Jindřicha Stehlíka, dva švagry a rodiče z obojí strany
Ne 22.2. R	Za Ch. Lubichovou a všechny živé i † členy rožmitálské, břežnické a hořovické větve hnutí Fokoláre – Dřla Mariina	Ne 1.3. R	Za farnosti

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem
☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 25. 2. 2009. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová
Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.volny.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 3 Ročník VI

15. února 2009

Malé ohlédnutí

K tomu, abychom společně hodnotili, kolik se toho u nás změnilo k lepšímu či horšímu po stránce duchovní, o kolik jsme se každý z nás přiblížili či vzdálili svému poslednímu a nejdůležitějšímu cíli – Bohu a společenství svatých v nebi, asi ještě nemáme dostatečný odstup. Člověk jistě sám tuší, jak na tom je. Zda dokázal v minulém roce víc spoléhat na Krista, s větším užítkem číst Písmo svaté či se modlit, jak se mu dařilo zažívat radost z liturgie či si něco odnést z kázání a jak dovedl to, co poznával také uvádět do praxe v rodině a ve svém okolí. Nakolik mu v tom všem pomohli ostatní farníci či kněz a nakolik zas on sám dokázal být prospěšný farnosti. To vše asi tušíme a zvažujeme, ovšem na nějaké definitivní závěry je ještě příliš brzy. Vždyť často může to, co se nyní jeví jako neúspěch a porážka prospět víc, než když se naše úmysly vydaří, ale jsou to úmysly jen naše, nikoliv Boží. Ačkoliv je společné následování Krista hlavním a nejdůležitějším úkolem farnosti, dá se jeho úspěch naprosto pravdivě posoudit až z nebeského nadhledu. Jedině Hospodin vidí do lidských srdcí a ví, zda se v nás něco opravdu mění k lepšímu. Při pohledu na loňský rok se tedy chtě nechtě musíme zaměřit spíš na to viditelné, vnější, co není až tak prvofadé, ale přesto to má pro nás velký význam.

Jistě nás naplnila radostí úspěšná dětská vikariátní pouť a první svaté přijímání osmi dětí, stejně jako mše na Třemšíně či u Panny Marie Břežnické. Jako každý rok nás povzbudil společný farní zájezd, který směřoval tentokrát do Polné a na Zelenou Horu u Žďáru nad Sázavou. Krásná a důstojná zde byla i letošní oslava svátku Těla a Krve Páně a velice působivá a soustředěná byla i atmosféra při půlnoční mši sv. K většímu prožitku Boží blízkosti přispíval náš farní sbor krásnou liturgickou hudbou. Podobně nás pozvedl od všednosti k nebesům i podzimní koncert s uvedením violoncellového koncertu J.J. Ryby. Máme jistě zač děkovat i našim varhaníkům. Co vše se uskutečnilo v oblasti pastorační mládeže nám napsala v minulém čísle FZ paní katechetka, které určitě patří dík.

Podívejme se však i na to, co nás v minulém roce tížilo a zač bychom se měli modlit. Bohužel se pro mše v domově důchodců, které jsou slouženy přibližně jednou za čtrnáct dnů, dosud nepodařilo najít důstojnou a hlavně dostatečně velkou místnost. Snad se letos bude dařit lépe. Musím však zmínit cosi pozitivního a hezkého: péči paní Hořejší, která při organizaci těchto bohoslužeb velmi pomáhá a kytarový doprovod a zpěv pana Haška, který činí tyto mše radostnějšími.

Vlivem povětrnosti a jistě i vinou nepřilíš vhodné technologie a nekvalitní práce začala po několika letech od opravy opadávat omítka na věži farního kostela. Snažil jsem se získat od odborníků z Národního památkového ústavu nějaký „recept“, jak věž opravit lépe, aby bylo zaručeno, že se odpadávání nebude opakovat. Bohužel trvají na tomtéž postupu, který se příliš neosvědčil. Požádal jsem o příspěvek na opravu z fondů krajského úřadu i z havarijního fondu ministerstva kultury. Výsledek mi zatím není znám. Doufejme, že smutný pohled na oprýskanou věž bude už letos patřit minulosti. U kostela ve městě jsme provedli nové odvodnění svodů, protože dosavadní bylo ucpané a na několika místech přerušené. Bohužel se stále ještě nepodařilo vše napojit na městskou kanalizaci kratší cestou. Stavební úřad totiž dosud nevydal souhlas s překopáním několika metrů přes silnici od kostela ke kanálu. Tak nám stále zůstává u vchodu do sakristie dřa a

hromada hlíny a to, co by mohlo být hotové během pár hodin, se natahuje na měsíce. Na městském kostele byla také naštukována firmou RIOS spodní část omítky. Dlužili nám to od roku 2007. Zbývá jim ještě uvést sokl do původní podoby a pak bude možno vhodně vše natřít.

Mnohem radostnější je pohled do vnitřku kostela, kde najdeme nové dubové lavice, na něž se podařilo v nečekaně krátké době vybrat. I ti, kdo přijdou po nás, budou vděční za to, že sedí nejen pohodlně, ale i v opravdu důstojném prostředí. Do lavic plánuji na sedáky ještě červené čalounění patrně s molitanem uvnitř, aby vše vypadalo lépe než dosavadní různorodé polštářky. Podobně bych velice rád, abychom takto sjednotili polštářky v lavicích ve farním kostele. Ve farním kostele přibyl před Vánoci další kus koberce, aby návštěvníky nezáblo tolik od nohou a letos bude pořízen poslední kus do boční kaple sv. Anny. V úmyslu mám i postupnou výměnu koberců ve městě, kde už dosavadní pomalu dosluhují.

Předšň farního kostela, v níž odpadávaly omítky, nám na podzim opravil pan Drechsler, a vnitřní vrata byla natřena péčí pana Josefa Hořejšího staršího. Pan Milan Hochmut zase doplnil zlacení v kostelní lodi a v presbytáři. Zapotřebí bude letos konečně vyřešit zavírání vnějších kostelních vrat, která vždy na zimu nabobtnají a jejich zavírání působí problémy. Poslední ze stavebních záležitostí byla úprava dosavadního nájemního bytu na faře, kde byla zařízena hezká kuchyně a soukromý byt pro duchovního. I zde odpracoval mnoho hodin pan Drechsler. Ovšem ani na faře nejsou všechny práce zdaleka hotové. Již dlouhou dobu usiluji o zřízení společenské místnosti, která naší farnosti velice schází. Měla by se nacházet v dosavadní nepřilíš využitě velké kanceláři směrem ke kostelu. Je zde třeba položit novou podlahu a pořídit velký stůl a kamna. Zatím jsme nedostali z biskupství na tuto akci žádný příspěvek a tak nám zbývá pouze svépomoc a oprava formou brigády.

Pokud se týká restaurování uměleckých předmětů, tak můžeme mít radost z nově opravené sochy sv. Anny Učitelky a litinové náhrobní desky z kostela ve Starém Rožmitále. Obojí bylo možno restaurovat díky příspěvku Středočeského kraje, s nímž máme dosud velice dobrou spolupráci.

Nakonec bych rád vyjádřil svou vděčnost všem, kdo i v minulém roce zdobili kostel květinami, pečovali o úklid a různým dalším způsobem (hrabání listů atd.) pomáhali, abychom se v našich kostelích mohli scházet v hezkém prostředí k bohoslužbám. Nesmíme zapomenout na vděčnost za nenápadnou, ale velice důležitou péči paní Kozlové a paní Stehlíkové o bohoslužby i úklid v městském kostele. Především však prosím Hospodina, aby se co nejdříve uzdravil pan Josef Mareš, náš sakristán, jehož naprosto spolehlivé služby nám velice scházejí. Děkuji vám všem za modlitby, kterými jej i mne samotného provázíte a podporujete.

P. Ivo Prokop

Nahlédnutí do statistiky farností Hvožd'any a Bohutín

V minulém čísle FZ jsme si uvedli několik údajů týkajících se farnosti Starý Rožmitál. Jistě bude zajímavé podívat se, jak tomu bylo v uplynulém roce také ve Hvožd'anech a Bohutíně:

	Hvožd'any:	Bohutín:
Udělené svátosti křtu	3	3
Církevní sňatky	0	0
I. svatě přijímání	0	0
Církevní pohřby:	3 (do země 2, kremace 1)	7 (do země 6, kremace 1)
Pomazání nemocných:	2	2
Na křest se zde nikdo nepřipravuje.		Ani zde není žádný katechumen.

Loňského roku byly ve hvožd'anském farním kostele při křtu přivítány v církvi tyto děti:

Tereza Etela Chourová (7.6.), Matěj Maršík (14.6.), Eliška Kateřina Berchtoldová (20..9.)

V kostele bohutínském:

Štěpán Soukup (15.6.), Jonáš Jiří Pech (9.8.) a Barbora Rozálie Oktábcová (11.10)

Milosrdnému Bohu jsme svěřili v minulém roce tyto hvožd'anské zemřelé:

Marii Plocrovou (21.5.), Jiřího Trefného (3.10.) a Václava Stupku (28.10.)

stejně jako zesnulé bohutínské:

Marii Nezbedovou (16.2.), Růženu Novotnou (18.2.), Karla Šuchmana (19.4.), Annu Biskupovou (23.5.), Marii Melicharovou (5.7.), Františka Kočího (6.9.) a Jana Nezbedu (11.10.)

Pokud se týká financí, činily příjmy farnosti **Hvožd'any** 337.960,73 Kč. Z čehož sbírky dosáhly 57.234,- Kč, poslední splátka za prodej fary 275.000,-Kč a úroky 5726,- Kč.

Výdaje pak činily 399.140,- Kč. Biskupství jsme odvedli 137.500,- Kč. Na svatopetrský halě 1352,- Kč, na Charitu 1892,- Kč, na misie 1778,- Kč a na bohoslovce 714,- Kč. Největším výdajem bylo pořízení nového pohonu a zavěšení zvonů v ceně 218.004,- Kč. Jmenujme ještě další opravy – tašky na střeše a část maleb v presbytáři. Nebyly tak drahé, jako časté opravy a revize elektronického poplašného zařízení v kostele. Zde činila cena 10.075,- Kč.

Podobný výběr z příjmů a vydání pro **bohutínskou** farnost vypadá následovně:

Příjmy za rok 2008: 202.423,29 Kč. Z toho daleko nejvíce (125 tisíc) činil příspěvek od obecního úřadu. Při sbírkách se vybralo 50.321,- Kč, nájemné činilo 17646,- Kč. Fyzické osoby darovaly 7.065,- Kč, úroky vynesly 1002,79 Kč a ostatní příjmy tvořili částku 1388,- Kč.

Naproti tomu výdaje dosáhly 169.628,50 Kč. Z toho stála nejvíce oprava zdi před kostelem 128.700,- Kč a dále oprava a čištění okapů na kostele 11.900,- Kč. Biskupství jsme odvedli 4.122,- Kč, svatopetrský halě činil 770,- Kč, na Charitu šlo 1.190,- Kč, na misie 1.908,- Kč a na bohoslovce 1.425,- Kč. Další částky jsme zaplatili za elektřinu, svíčky, hostie, víno, květiny a jiné bohoslužebné výdaje.

Všem kdo přispěli a jakkoliv pomohli velice děkuji a vyprošuji Boží pozhnání.

P. Ivo Prokop

Z historie 84. část – zápisy Václava Matouška (7.)

V našem historickém seriálu se tentokrát ocitáme v době před 70 lety, v roce 1939. Ani nemusíme připomínat, jak nešťastná to byla doba a co pro náš národ znamenala.

„Doba do konce roku 1938 ubíhala v neklidu a nejistotě. Vědělo se, že v Reichu se něco plánuje a kuje. Nemohli jsme si přát „šťastný nový rok“ s vírou stoprocentní, že bude opravdu šťastný. Mezi „zmrzačenou“ republikou a Německem nebylo po naší velké oběti ani zdání nějakého přátelství. Němci stále zpupněji si vedli, vyvolávali „incidenty“ takovým způsobem, aby mohli tvrdit a žalovat, že byly vyvolány námi a že se Němcům i dál ubližuje. Jistě i některý „soukmenovec“ dostal leccjakou ránu, protože provokovali a český člověk už ztratil poslední zbytek trpělivosti. Němci hleděli vzbudit v světě dojem a přesvědčení, že vlastními silami nemůžeme udržet pořádek ve svém státě a ten se stal zdrojem neklidu. V Brně, Jihlavě, Olomouci německý živel řádil nejvíc. Německá propaganda působila na Slováky, že jim bude lépe, odtrhnou-li se od Čechů. A skutečně na sněmu v Bratislavě jednalo se o tom a na otázku, chtějí-li samostatnost, jedním hlasem zvolali Ano!“ Založili „Slobodný slovenský štát“, jehož prezidentem se stal Tiso. Stalo se 14. března 1939.

Téhož dne večer odjížděl Dr. Hácha s dr. Chvalkovským do Berlína, aby požádali Hitlera o ochranu. Po půlnoci po delším čekání přijal Hitler dr. Háchu a tu mu předložili k podpisu fingovanou žádost o tu ochranu. K tomu přispěl sám „Vůdce“ řvaním a výhrůzkami, k nimž přispěli i jiní němečtí pohlaváři. Hácha nervově se zhroutil, takřka násilím mu vnutili pero, aby podepsal. Němci však nečekali na tu komedii s Háchou a již večer začali zabírat část země moravskoslezské. Naše posádka v Místku se tomu zbraní opřela, ovšem musela složit zbraně. Časně ráno překročily oddíly Wehrmachtu hranice a začaly obsazovat zbytek bývalého Československa – vlastně zbytek Čech a Moravy s úsekem Slezska. Stalo se tak za velmi špatného počasí zimního. Sněhová bouře navála závějí a bouřila dlouho do ranních hodin. Protože hranice sahaly téměř k samé Plzni, byly tam německé oddíly velmi brzy a odtud se rychle rozptýlovaly směrem východním. K Rožmitálu přijely před sedmou hodinou ráno, aby uvázly v závějí na silnici nedaleko domku Svatoně na kraji „ouzskéjch drah“. U Svatoně se ohřivali neočekávaní návštěvníci; obyvatelé domku nepoznali hned německé vojáky, neměli tehdy rádio a nevěděli, že Němci budou ráno 15. března zabírat vnitrozemí. Po utišení bouře a příjezdu dalších oddílů, rozšiřovaly se německé posádky přes Rožmitál po okolí. Ovšem nejdřív byl osazen nevídanými hosty Starý Rožmitál, snad ve všech staveních, kde měli rezervní světnici, někoho dostali. Na faře též, a tam využili vhodně chlévů a stodol, které po požáru sice nebyly úplně zařízeny a dohotoveny, ale jinak prázdné, když farní hospodářství nebylo provozováno a pozemky po parcelách propachtovány. Byly tu též dělostřelecké oddíly.“

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová